

Samme med Hensyn til den anden Del af Forslaget, som gaar ud paa, at ogsaa det fjerde Punktum skal udgaa; han erkjendte, det var rigtigt, at det gik ud, idet der i dette Punktum var en Feil baade i Redaktionen og i selve Indholdet, og ligeledes at det vel heller ikke vilde voldsom nogen Vanskelighed, naar man vedtog det af den 5te Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Ploug) under Nr. 5 stillede Forslag til § 6. Jeg gaar altsaa ud fra, at Forslaget under Nr. 4 i begge sine Dele og ligeledes Forslaget under Nr. 5 er tiltraadt af Ministeren, og det Samme er Tilfældet med det af mig under Nr. 6 stillede Forslag, som jo desuden indbefattes i Forslaget under Nr. 5; det er altsaa disse Forslag, der ere tiltraadte. Der bliver nu tilbage de tre Forslag, for hvilke Ministeren ikke har troet at kunne udtale sig, nemlig Forslagene under Nr. 1, 2 og 8. Smød Forslaget under Nr. 8 have vi idag hørt en Indvending, som dog ikke gik ind paa Realiteten, paa Spørgsmaalet om, hvad der virkelig er hensigtsmæssigt for at give det Fag, som man vil gjøre til et Centralfag i den ene Retning, hvad det kræver for at komme til sin fulde Ret. Den ærede 2den Landssthingsmand for 3die Kreds (Lobbesen) paaberaabte sig Norge; ja, ganske vist er det vedtaget i Norge at afskaffe den latinske Stil som Examensfag — ingenlunde at afskaffe Dvælsen i Skolerne, navnlig i Mellemklasserne, der er den tværtimod forestrebet, hvad der ogsaa forstaaer sig af sig selv — men Spørgsmaalet er jo, om man har faaet et tilfredsstillende Resultat, om man er kommen saa vidt, at man erklærer sig tilfreds dermed, og jeg vil i saa Henseende tillade mig den Bemærkning, at jeg tror, at alle de, der have med de norske lærde Skoler at gjøre, navnlig med denne Side af Undervisningen, have den allerførste Betænkelse derved. Ja, jeg vil ønske, at det maa gaa godt, fordi jeg ønsker, at hvad man foretager, naar det engang er besluttet, maa blive til Held, baade her og andre Steder; men jeg har meget stor Uvil derom. Flere Ord skal jeg ikke anvende herpaa. Der har dannet sig en Fordom, og den lader sig ikke overvinde af Noget; kan den overvindes,

saa har jeg anført de Grunde, som jeg tror, der kan anføres derfor. Det glæder mig, at den 2den Landssthingsmand for 5te Kreds (Orenbøll) udtalte sig for den latinske Stil; han vilde blot ikke, at den skulde drives for stærkt. Jeg har allerede antydnet, at den kunde indskrænkes i sin Udstrækning i Klasserne, men at den da hellere burde indskrænkes nedenfra end opad, og der er en Form, som jeg idelig har anbefalet, men som jeg ikke har kunnet føre igjennem, fordi man maa tro, at der er en Magt i Traditionen, som det ikke er let at gjenembryde for en Inspektør, især naar han ikke kan leve for denne Opgave alene — det er, at man sætter mundtlig Indvælselse istedetfor skriftlig Stil. Det har jeg anbefalet i høi Grad, og jeg selv driver det saaledes, thi jeg er ogsaa Lærer i latinsk Stil ved Universitetet, hvortil Philologerne medbringe altfor ringe Færdighed. Det kræver Meget af Læreren, det kræver en Kundskab i Latin, som om det var et levende Sprog, hvilken Kundskab ikke Mange have, og som det ikke er let at erhverve sig. — Jeg vender mig nu til Forslaget under Nr. 2; jeg gaar den omvendte Orden. Jeg tror vistnok, at den ærede Minister erkjendte, at, saaledes som det nu staar med denne Parenthes „og Svensk“, er det idetmindste en meget uheldig Form. Man veed jo virkelig ikke, om Svensk er paabudt eller ikke paabudt, naar det ikke vover at træde frem udenfor Parenthesen. Den ærede Minister indrømmede ogsaa, at der kunde være fælle Førefillinger om, hvormeget der skulde udrettes med Hensyn til Oldnordisk, og at det kunde være ønskeligt at sætte en Grænse i saa Henseende, men han tvivlede paa den af mig dragne Grænse var tilstrækkelig skarp. Ja, det indrømmer jeg, tilstrækkelig skarpt er det ikke muligt med saa Ord at definere den Udstrækning, der skal indrømmes et Fag, som træder ind som understøttende Undervisningen i en Hovedgjenstand; men jeg tror, at Ordene ville lidt nærmere betegne, at man ikke skal gjøre Oldnordisk til et selvstændigt Fag. — Jeg vender mig nu til sidst til Forslaget under Nr. 1 om Bibeholdelsen for en vis Tid af de to nederste Klasser. Heller ikke her skal jeg gjen tage, hvad jeg har sagt igaar, og det, jeg væ-